

Sygn. akt II KO 88/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. B.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 stycznia 2015 r.,

inicjatywy Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 grudnia 2014 r. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości (sygn. akt II K .../11),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
N.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 r., wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wskazano, że stan zdrowia oskarżonej pozwala na branie udziału w procesie, ale w sądzie najbliższym jej miejsca zamieszkania, aby nie narażać jej na uciążliwą podróż.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywę Sądu Rejonowego w B. należało uznać za zasadną. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się bowiem, że możliwe jest przekazanie

sprawy w trybie art. 37 k.p.k., ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, w sytuacji gdy stawiennictwo oskarżonego w siedzibie sądu znajdującego się w znacznej odległości od jego miejsca przebywania jest co najmniej znacznie utrudnione, w przypadku braku tego typu uwarunkowań co do jego stawiennictwa w sądzie znajdującym się dla niego bliżej (por. post. SN z 25 czerwca 2013r., V KO 45/13, Lex nr 1335668, post. SN z 19 kwietnia 2005r. II KO 13/05, Lex nr 149631).

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, a w szczególności opinia biegłej radioterapeuty-onkolog dr med. M. W. wskazują, że oskarżona od 4 lat leczona jest na bardzo agresywną postać choroby nowotworowej. Co prawda może brać udział w procesie, ale ze wskazaniem, że byłoby lepiej aby proces odbywał się w sądzie najbliższym miejsca jej zamieszkania i nie była narażana na daleką podróż. Możliwość zapewnienia stawiennictwa oskarżonej w Sądzie właściwym miejscowo, ze względu na charakter jej schorzeń, jest więc znacznie utrudniona, w stopniu pozwalającym na zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. Wysoce realnym jest przy tym przeprowadzenie procesu w sądzie w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonej. Dlatego, mając na uwadze dobro wymiaru sprawiedliwości, a nadto zasady ekonomiki procesowej, inicjatywę Sądu występującego należało uwzględnić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w N., w którego okręgu oskarżona zamieszkuje.

W konsekwencji orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.